

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

Florea Valeriu Vasile, născut la 16 februarie 1964, originar și domiciliat mun. Chișinău str. G. Asachi 71/3 ap. 105.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 13.01.2016-11.02.2016
2. instanța de apel: 01.03.2016-03.05.2016
3. instanța de recurs: 11.07.2016 - 10.08.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 11 februarie 2016, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Florea Valeriu Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Florea V., la data de 19 ianuarie 2015, în jurul orei 22:20, având în proprietate ferma de creștere a animalelor din s. Floreni, r- nul Anenii Noi, fiind contactat telefonic de către angajatul său Bezerdiuc V., care i-a comunicat despre venirea lui Vulpe P. pe teritoriul fermei sale, a dat indicații lui Bezerdiuc V. ca împreună cu Fratea I. să îl priveze de libertate pe Vulpe P. până a doua zi, când va veni și el la fermă. Ulterior, la data de 20 ianuarie 2015, în jurul orei 09:00-10:00, deplasându-se la ferma sa, l-a dus într-o cameră pe Vulpe P., care era privat de libertate l-a indicația sa, aplicându-i mai multe lovituri cu o bătă, apoi sub amenințarea continuării maltratării, l-a obligat să scrie o recipisă că îi va da 1.000 lei, un scaun și o sticlă de la geam, apoi în jurul orei 11:00 l-a eliberat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Florea V. a fost calificată *de drept* în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal și anume – *privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că:

- pedeapsa stabilită este prea blândă și nu corespunde gravității imputate și circumstanțelor cazului;

- prima instanță stabilindu-i inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu a ținut cont de circumstanțele comiterii infracțiunii și atitudinea criminală a inculpatului față de consecințele comiterii infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către procuror, fiind menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt ale infracțiunii comise, just apreciind probele prezentate, întemeiat ajungând la concluzia că Florea V. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă.

Instanța de apel a menționat faptul, că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel vina inculpatului fiind confirmată prin declarațiile sale, a părții vătămate Vulpe P. și martorilor Bruma E., Bruma A., Brihuneț G., Protico S. și prin raportul de expertiză medică-legală nr. 031 din 23 ianuarie 2015 (f.d. 72); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21, 27 ianuarie 2015 (f.d. 21-29); procesul verbal de ridicare de la Florea V. a recipisei (f.d. 62-63); procesele-verbale de confruntare (f.d. 46-60).

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat, că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite, circumstanțele ce atenuează și agravează răspunderea penală.

Instanța de apel a mai menționat și faptul, că inculpatul prin cerere scrisă, a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, solicitând ca judecarea cauzei să fie în baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, instanța de apel a conchis, că prima instanță just a apreciat modul și măsura de pedeapsă, ce au fost aplicate inculpatului, care este

pentru prima dată supus răspunderii penale, nu prezintă pericol social, a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, iar corectarea ultimului fiind posibilă cu aplicarea unei sancțiuni cu suspendarea condiționată conform prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsă care este aptă să conducă la realizarea scopului sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

6. Decizia instanței de apel se contestă cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia și remiterea cauzei penale spre judecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a invocat argumente similare cu cele din apel și subsidiar indică:

- la individualizarea pedepsei instanța de apel a ignorat prevederile art. 61, 75 Cod penal;

- instanța de apel nu și-a motivat pe deplin soluția privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Recurentul își întemeiază recursul în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus motivat referitor la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal consideră că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată, că instanța de apel, a cercetat toate probele

prezentate, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii imputate.

Mai mult, instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată, că la stabilirea pedepsei instanțele ierarhic inferioare au acordat deplină eficiență prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel motivându-și soluția în sensul art. 415 Cod de procedură penală, just menținând sentința atacată.

În continuare, instanța de apel și-a motivat soluția menționând, că potrivit art. 90 Cod penal, urmează a fi dispusă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i perioada de probațiune pe un termen de 2 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea acordată, obligându-l pe inculpat să nu își schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent. Astfel, din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că Florea V., a recunoscut vina solicitând examinarea cauzei în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d. 189), se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidență la medicul narcolog sau psihiatru nu se află, duce un mod de trai civilizată, fapt ce denotă, că inculpatul a realizat gravitatea faptelor și pericolul social al acțiunilor sale. În asemenea condiții, instanțele de judecată just au ajuns la concluzia, că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, stabilindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă faptelor comise cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

De menționat este și faptul, că conform art. 6 alin. 11¹ Cod de procedură penală, prin expresia eroare gravă de fapt – se înțelege *stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora,* astfel recurentul invocând acest temei nu a concretizat pretențiile asupra cărei erori de fapt s-a referit, acesta fiind apreciat de către Colegiul penal, ca fiind declarativ.

Prin urmare, argumentele invocate de recurent privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul consideră, că nu sunt întemeiate și suficiente pentru desființarea hotărârii instanței de apel.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de către procuror - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale,* specificat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul critică hotărârea dată în partea pedepsei menținute de instanța de apel și anume consideră că, inculpatului urma să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, cu executare reală în penitenciar.

În viziunea Colegiului, nici acest temei pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la

soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

Deci, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reține, că inculpatul a fost condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar cauza a fost examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal menționează că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 până la 7 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune gravă.

În prezenta cauză penală au fost stabilite, ca circumstanțe atenuante – căința sinceră, iar circumstanțe agravante – săvârșirea infracțiunii prin participație.

Astfel, argumentul recurentului, precum că în privința inculpatului urma a fi aplicată o pedeapsă cu executare, Colegiul îl consideră neîntemeiat, deoarece instanțele de fond just au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, ce se clasifică ca gravă, fiind comisă cu intenție directă, precum și de prevederile normelor prevăzute de partea Generală a Codului penal. Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedeapsa stabilită în sarcina inculpatului, cu reducerea a 1/3 din limitele de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În consecință, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă cu respectarea criteriilor de individualizare a pedepsei penale, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe **Florea Valeriu Vasile**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 26 august 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie